

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ

ἀγῶνες θὰ τελε-
σθῶσιν ὀριστικῶς

περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Μαρτίου ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν στάδιον. Δὲν ἔσχυσαν δὲ νὰ μεταβάλωσι τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς αἱ ἀντιβόησεις τινῶν περὶ ἀναβολῆς τῶν ἀγῶνων πρὸς εὐπρεπεστέραν δῆθεν παράστασιν τῶν κατοίκων τοῦ ἁστέως καὶ αἱ ἐργασίαι ἐξακολουθοῦν μετὰ πολλῆς δραστηριότητος πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ σταδίῳ, ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως καὶ ἐν γένει πρὸς παρσκευὴν ὅλων ἐκείνων τῶν ἔργων ἅτινα εἶνε ἀπαραίτητα ὅπως αἱ Ἀθῆναι ὑποδεχθῶσιν εὐπροσώπως τοὺς ξένους, οἵτινες θὰ κατέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα πανταχόθεν. Αἱ διαφοροὶ ἐπιτροπαὶ ἐργάζονται μετὰ ζήλου πρὸς ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐταῖς καθηκόντων καὶ πρὸς ἐξέυρεσιν καταλυμάτων καταλήλων καὶ ἱκανῶν νὰ δεχθῶσι πάντας τοὺς ξένους, διότι τὰ ὑπάρχοντα ξενοδοχεῖα δὲν εἶνε ἐπαρκῆ διὰ τοιαύτας πανηγυρικὰς ἡμέρας. Ἡ τέλεσις τῶν διεθνῶν ἀγῶνων ἐν Ἀθήναις ἔχει διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἐλληνισμόν μεγίστην σημασίαν, διότι πλὴν τῶν ξένων, θὰ συρρεύσωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ Ἕλληνες οὓς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φέρῃ εἰς Ἀθήνας ἄλλος σκοπός. Θὰ δρᾶμωσιν ἐκ Τουρκίας, Ρωμανίας, Αἰγύπτου κτλ. πολλοὶ νὰ παραστῶσιν εἰς τοὺς ἀγῶνας, νὰ θαυμάσωσι τὴν πρόδον τοῦ ἔθνους καὶ νὰ ἐπικροτήσωσι τὸν γενναῖον δωρητὴν, δαπάναις τοῦ ὁποίου συντελεῖται ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων εἰς τὸ ὅποιον μετὰ πάροδον τοσούτων ἐτῶν θὰ ἀναβιώσωσιν ὅσα οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ ἔθνους καὶ τῆς σωματικῆς ἐξασκήσεως ἐτέλουν. Διὰ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων θὰ ἀνατελῇ νέα περίοδος διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας καὶ θὰ δοθῇ ἄλλοια ἐντελὼς ὥθησις εἰς τὴν κοινωνικὴν διάπλασιν. Διὰ τοῦτο εὐγενὲς εἶνε ὁ σκοπὸς καὶ ἐπαινετοὶ οἱ μόχθοι οὓς καταβάλλουν οἱ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀγῶνων τούτων, καθ' οὓς, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ ἡ βιομηχανία ἦτις πολλὰς ἐπετέλεσε προόδους χάρις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, θὰ γνωρισθῇ μὲ τὸν ἔξω κόσμον καὶ πολλοὶ ἄλλοι κλάδοι θὰ γίνωσι γνωστοὶ διὰ τῆς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν ἡ βιοτεχνικὴ ἐταιρεία παρασκευάζει εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ζαπτείου ἐκθέσεως. Πρόκειται κατὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους τοὺς μὲν ξένους νὰ προπέμψωμεν ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γῆς μὲ ἐντυπώσεις ἀνεξαλείπτους· νὰ πείσωμεν αὐτοὺς ὅτι συνεχίζομεν νουνεχῶς τὰ ἔργα τῶν προγόνων ἡμῶν καὶ δὲν ὑστεροῦμεν ἄλλου ἔθνους κατὰ τὴν σύγχρονον πρόδον καὶ ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπαυρώμεθα καὶ νὰ διευθετῶμεν τὴν προπαράδοτον κληρονομίαν. Εἰς δὲ τοὺς ὁμογενεῖς νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ μικρὰ αὕτη γωνία, ἣν περιέζωσαν τοσαῦται τρικυμίαι, ἀνθὲ καὶ πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς πόθους τῶν διεσπαρμένων τέκνων αὐτῆς. Τοιαύτη εἶνε ἡ σημασία τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐξαρτῶμεν καὶ ἔθνικα καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα. Μία ἐπιτυχία τῆς Ἑλλάδος εἰς διεθνή ζήτημα ἢ ἔργα διεθνή εἶνε νίκη τοῦ ἐλληνισμοῦ ἣτις ἀναζωπυρεῖ τὸ ἔθνικόν αἶσθημα καὶ ἐξωθεῖ πάντας νὰ ἐργάζωνται εἰς τὸ μέλλον μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ μετ' ἀμειψίτου προθυμίας ὑπὲρ τῆς ἔθνικης ἀποκαταστάσεως. Αἱ

Ἀθῆναι θὰ ὑποδεχθῶσι, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑορτάς, μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὰ πανελλήνια τέκνα καὶ θὰ χαιρετήσῃ αὐτὰ μετ' ὅσης ἀρμόζει ἀξιοπρεπείας· ὁ προσεχὴς Μάρτιος θὰ εἶνε τὸ ἐντευκτικόν τῶν εὐγενῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλων τῶν πατριωτῶν ὅσοι προβλέπουσι πρὸς τὴν μικρὰν καὶ ὀσημέραι μεγεθυμένην Ἀκρόπολιν τοῦ ἐλληνισμοῦ.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

30 Ἰανουαρίου 1896.

Αἱ Ἀπόκρεω.—Εἰς τὰ Ἑβρῆκα καταδίκη βλασφημίου.—Ὁ νέος δήμαρχος καὶ οἱ σύμβουλοι.—Ἡ ἐπαρχία Κονίτης.—Φόροι κτλ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (28 λήγοντος) ὁ λαὸς συνωστίζετο, ὡς συνήθως, εἰς τὰ «Ἑβρῆκα μνήματα», θέσιν ὠραίαν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν ἐκτίσθη μπάς-κουλούκι ἐν ᾧ εὐρίσκονται πάντοτε στρατιῶται. Τὴν ἡμέραν δὲ αὐτὴν κατὰ διαταγὴν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Χιζζή πασα τὸ ἀπόγευμα παιανίζει ἡ στρατιωτικὴ μουσική. Ἐφ' ἀμαξίας δὲ μετέβη καὶ ὁ γενικὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ρώσσου προξένου κ. Σκριάμπν, ἀκολουθῶν δ' ἀφίκετο καὶ ὁ αὐστριακὸς πρέσβης· εἶχε στηθῇ ἐκεῖ καὶ φωτογραφικὴ μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας ἐφωτογραφήθη τὸ συνωστίζόμενον ἐκεῖ πλῆθος ἐκ χριστιανῶν, ὁθωμανῶν, ἰσραηλιτῶν κλπ. Ἐφωτογράφησαν ὅλους μαζὺ σὰν ἀδελφία καὶ τοιουτοτρόπως θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ φωτογραφία αὕτη τῶν ἀπόκρεω καὶ θὰ ἰδοῦν καὶ ἐκτός τῆς Ἡπείρου ταύτην. Μεταξὺ τοῦ πλῆθους ἐφιλονείκισαν δύο μπαντῆδες καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν μιμούμενος τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἐπισωρευομένους ἐνταῦθα ἀμαξηλάτας ἤρχισε νὰ ὑβρίζει μὲ χριστούς, παναγίες κτλ. Κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας συνέλαβεν ἀμέσως τὸν ὑβριστὴν καὶ ἀφοῦ ἐσημείωσεν ὡς μάρτυρας 3—4 χριστιανούς παρισταμένους τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀρχὴν καὶ κατεδικάσθη σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους. Τὸ μέτρον τοῦτο, δικαιοτάτον ὄν, ἄς χρησιμεύσῃ διὰ τοὺς ὑβριστάς ὡς παράδειγμα.

Ὁ νέος δήμαρχος Ἰωαννίνων Σαδὴκ βέης ἐξελέγη ἑννατος, διὰ σύμβουλους δηλ. καὶ ἕνεκα γενομένων ἀφαιρέσεων ψήφων ἤλθεν ὁρδὸς ἀντὶ τοῦ ἱατροῦ Ζαλκώστα, ὅστις ὡς λέγεται· ἐξηρέθη διότι δὲν γνωρίζει τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Μολοντί ὁ Σανδὴκ ἦτο ὁρδὸς διωρίσθη δήμαρχος. Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὁ διοικητὴς συνεκρότησε συνεδρίαν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου καὶ διώρισε τὸν Σαδὴκ, διότι ὁ διοικητὴς ἔχει, ὡς λέγουν, τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρῇ 200 ψήφους. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἀνέλαβεν ὁ νέος δήμαρχος πάραυτα τὰ καθήκοντά του χωρὶς ν' ἀλλάξῃ οὐδὲν ἀπὸ τοὺς κιατίπηδες οὐδὲ καὶ ἀπὸ τοὺς κλητῆρας καὶ ἀραμπατζήδες· μόνον ἕνα χριστιανὸν ἀπέλυσε τῆς κλητηριακῆς ὑπηρεσίας τὸν Ἀντώνιον ἐκ τῆς νήσου τῶν Ἰωαννίνων. Ὁθωμανὸν οὐδένα ἀπέλυσε. Ὁ νέος δήμαρχος εἶνε ζαντὴς (ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν) κτηματίας, θετικὸς ἄνθρωπος. Ἀμέσως διέταξεν ἀπολυτὸν καθαριότητα εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ χαλκώματα τῶν χανιῶν καὶ μαγειρείων· εἰς τοὺς χασάπηδες, μακάληδες καὶ ἀρτοποιούς διέταξε σωστὸν ζύγισμα καὶ μέτρον. Διέταξε νὰ

ἀναρτηθῶσι φανάρια εἰς ὅλα τὰ οἰνοπνευματοπωλεῖα, χάνια καὶ καζίνα, διότι οἱ φανοὶ οἱ συντηρούμενοι ὑπὸ τῆς δημαρχίας εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων. Ἐργάζεται τακτικώτατα, ἕως τώρα, περὶ ὅλων τῶν ὑποθέσεων τοῦ δήμου καὶ ἡνάγκασε τοὺς συμβούλους νὰ μὴ ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις ὡς συνέβαινε προηγουμένως, διότι οἱ πρὶν ἀζαδες ἦσαν μαθημένοι νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ μῆνα καὶ καθὲ δύο μῆνες εἰς τὸ δημαρχεῖον διὰ κανένα συμφέρον των, ὅπως π. χ. ὁ κ. Περονᾶς, ὅστις ἀναγκάσκει τὸν κόσμον εἰς τὰς ἐκλογὰς διὰ νὰ λαβῇ ψήφους συμβούλου (ἄζα) ἵνα ἐξοδεύῃ κατ' ἀρέσκειαν τὰ σιδηρικά, καρφικά καὶ πικρὰ ἄλευρά του καὶ νὰ ἀπαλλάσῃ φίλον μὲ ψήφους ἢ μυστηρῇ του ἀπὸ πρόστιμον· τώρα ὅμως τοῦ τᾶμασεν ἀναγκάζει πάντας νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ νὰ κάμνουν τὸ καθήκον αὐτῶν καὶ ἕνεκα τούτου ἐδήλωσεν ὁ κ. Περονᾶς ὅτι θέλει νὰ παραιτηθῇ. Ὁ Σαδὴκ βέης, ἔχει σκοπὸν νὰ διορθώσῃ τοὺς δρόμους οἱ ὁποῖοι κατήντησαν ἐλεεινοί. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημαρχείου (4000 λίρες) τὰ ἡμισυ παίρνει τὸ ταμεῖον τῆς διοικήσεως διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ νοσοκομείου Χαμηδιδε· τὸ ὅποιον ὁμολογουμένως εἶνε χρησιμώτατον μὲ 2 χιλ. λίρες τί θὰ πρωτοκάμῃ ἀφοῦ ἔχει καὶ σαράντα κατώπῃδες οἱ ὁποῖοι χάσκουν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ καϊμακάμης τῆς ἐπαρχίας Κονίτης φέρει εἰς τὴν ράχην του 90 ἔτη. Εἶνε τιμιώτατος καὶ δίκαιος, πολὺ δὲ ὑγίης καὶ κάθε ἐσπέρας τακτικὰ πίνει μίαν ὁκτὸν ρακί καὶ τὴν ἐπιούσαν παραφέρειται καὶ δὲν ἤξευρε τί κάμνει· ἀκρίτως καὶ ἀναίτιως φυλακίζει πρόσωπα τίμια. Κατὰ συνέπειαν ἡ διοικητικὴ ὑπηρεσία Κονίτης δὲν διευθύνεται καλῶς. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν φόρων (ταξίλι) ἔξω εἰς τὰ χωρία Κονίτης γίνεταί μετὰ πολλῆς ὀμότητος ὑπὸ τῶν εἰσπρακτόρων. Κατάσχουν καὶ αὐταῖς ταῖς πυροστικαῖς καὶ πᾶν ἄλλο οἰκιακὸν ἀντικείμενον· δὲν δίδουν οὔτε τὴν ἐλαχίστην διορίαν διὰ νὰ ἐξοικονομήσωσι οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι χρήματα τὰ ὁποῖα λείπουν πλέον καὶ ἡ πενία αὐξάνει.

ΕΚ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Τῇ 19 Ἰανουαρίου 1896.

Οἱ ἐνταῦθα Ἡπειῶται ἐορτάσαν ἐφέτος τὴν ἐπέτειον τοῦ νεομάρτυρος Γεωργίου ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας. Τὸ πλεῖστον τῶν Ἡπειρωτῶν παρέστη εἰς τὸν ναὸν καὶ μετὰ καταλύξεως ἠκούσατο τῆς θείας λειτουργίας καὶ ἰδίως τοῦ πατριωτικώτατου λόγου ὃν ἐξεφώνησεν ὁ Σ. Ἀρχιεπίσκοπος Τρίκκης, ἐπαινέσας τὰ προτερήματα τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ προτρέψας αὐτοὺς νὰ ἐγῶσι ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην. Ἡ ἐνταῦθα Ἡπειρωτικὴ Ἀδελφότης δὲν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ὡς ἄλλοτε, οὔτε ἐπισκέψεις ἐδέχθη εἰς τὸ κατάστημά της, οὔτε τὴν μουσικὴν εἶχεν, ὁ λόγος δὲ εὐνόητος διότι κατετρόμαξαν οἱ ἄνθρωποι ὑστερὰ ἀπὸ τὴν καταδρομὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐνταῦθα Τουρκικοῦ Προξένου καὶ τῶν περὶ αὐτό. Εἴθε ὅμως ἐν προσεχεῖ μέλλοντι νὰ ἐορτάσωμεν αὐτὴν ὡς πρέπει.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Τῇ 20 Ἰανουαρίου 1896.

Χιόνια πολλά δὲν ἔχον ἐφέτος τὸ ψυχρὸς ὅμως εἶναι ὁμιλούμενον καὶ ἀφορῶν. Τὰ τρία τέταρτα τῶν κατοίκων προσεβλήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπάρ-
των ἐμφλουνέται. Μὴ λογαριάζετε δὲ τί ὑπο-
φέρει ἡ φύσις. Εἰς τὰς ἀνέλιους συνοικίας τὸ
πάχος τοῦ πάγου υπερβαίνει τὰ πενήντα ἐκα-
τοστὰ τοῦ μέτρου. Ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν
Τρικκάλων διεκόπη ὅχι ἐνεκα τῶν χιόνων, ἀλλ'
ἐλλείψει ἐργασιῶν δὲν μεταβαίνει ἐκεῖ οἱ ἀ-
γογεῖ, εὐρόντες συμπίρουν εἰς τὴν πρὸς τὰ Ἰω-
άννινα καὶ Ἀγίου Σαράντα ἀγούσαν. Τὴν πα-
ρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπέβησαν οἱ εἰς μετὰ τὸν
ἄλλον πλήρεις ἡμερῶν οἱ γονεῖς τοῦ ἐφόρου τῶν
Σχολείων κ. Ἰωάννου Τσαούση, ὅτε πατὴρ καὶ
ἡ μήτηρ του εἰς ἡλικίαν ἄνω τῶν ἐνενήκοντα
ἐτῶν, αἱ δὲ κηδεῖαι τὸν ἐγένοντο μετὰ πάσης
τῆς σεμνοπρεπείας, πολλῶν παρακολουθήσαντων
αὐτὰς. — Ὁ κακὸς δαίμων τοῦ Μετσόβου ὁ πο-
νήρος τελώνης Ἀσλάνμπης ὁ καὶ Σπανός, πρὸ
δύο μηνῶν ἐξεκομπίσθη ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἰδιαι-
τέραν τοῦ πατρίδα Πρεμὴν μὲ ἄδειαν, διὰ νὰ
μᾶς κοπίσῃ δὲ πάλιν κατὰ Μάρτιον, ἐπειδὴ
τώρα μὲ τὸν χειμῶνα δὲν ἔχει ποῦς νὰ γόρην
Τοιοῦτοι ὅμως εἴμεθα οἱ καὶ τοιοῦτος παλῆ-
άνθρωπος μᾶς χρειάζεται ἀρ' οὐ τοῦ ἐδώσαμεν
καὶ πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς, τὸ βέβαιον
ὅμως ἐστὶν εἰς τοῦτο δὲν πταίμεν τόσον ἡμεῖς ὅσον
ὁ ἄγων καὶ φέρων τὸ Μετσόβον κ. Στέργιος Τζω-
αννόπουλος. — Τὸν ἐρχόμενον Μάρτιον ἔχον
δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ἀπὸ τόρα ἤρξαν νὰ
πραξιῶνται διὰ τοὺς ἀγῶνας ἀμφοτέρω καὶ
μέχρις ἐξονόσεως ἀντιμαχόμενα κόμματα. Ὁ
πρῶτος ὑποψήφιος ὁ καὶ ἐμβριθέστερος ὢλων ὁ
Δημήτριος Μπότας παρητήθη ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ
ἀξῆ ἦν εἶχεν εἰς τὸ ἰντάρὶ μὲνελιστὶ διὰ νὰ
ἐκλεγῇ Δήμαρχος. Δὲν τὸν φθάνουσιν τὰ τόσα
ὀφρῖνα τὰ ὅποια ἔχει μέχρι τοῦδε ἀλλὰ ἐλέω
Τζωαννόπουλου θέλει νὰ μᾶς καλῇσῃ καὶ δῆμαρ-
χος εἰς τὸ κερὰ μᾶς. Εἶναι ἑσπέρως τῶν σχο-
λείων, ἐπιτροπὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ταμίας εἰς
τὴν ἐφορείαν, ἀξῆς εἰς τὸ ἰντάρει, ὑποψήφιος
ἐνορκος καὶ ὑποψήφιος ὡς μέλος τῆς ἐφορευτι-
κῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰ Τρικκάλαι, διότι σημειώ-
σατε ἐκεῖ εἶναι πολίτης ἑλλήν καὶ ἐδῶ αἰδέτης
τοῦ Χαριτί, τώρα δὲ θέλει καὶ δῆμαρχος. Ἄλλ'
ὅπως κατηντήσαμεν καὶ τοιοῦτοι ἄρχοντες μᾶς
χρειάζονται. Δήμαρχος ἐξολοχίστα, ἀξῆς
σαμαράδες καὶ κυμαλλήδες καὶ οὕτω καθεξῆς.
Ὅταν ὅμως κυματῇ ποτε ἡ κυανόλευκος ση-
μαία εἰς τὰς ἐπαλξίς τοῦ φρουρίου μᾶς καὶ ἰδίως
ἐπὶ τοῦ ἐτέρου οἰκῆματος, τότε θὰ λογαρια-
σθῶμεν καλλίτερα.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Τῇ 18 Ἰανουαρίου 1896

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τῆς Ὁδομ. Κυ-
βερνήσεως ὁ ἐνταῦθα πρέξων τῆς Τουρκίας
Ἀχμέτ βέης, ὅστις διεκρίνετο διὰ τὴν εὐγε-
νείαν τοῦ χαρακτήρος του καὶ τὴν λεπτότητα
τῶν τρόπων του. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἐλύπησε με-
γάλως τοὺς κατοίκους ἐνταῦθα, καθότι παρέσχε
μεγάλαν εὐκολίαν εἰς τὸν τόπον. Δι' αὐτοῦ κα-
τωρθώθη, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνέφερεν ἡ φίλη «Φωνή»
τῆς Ἡπείρου νὰ βελτιωθῇ καὶ μετὰ τῆς γεί-
τονος ἐπικρατείας σχέσεις μᾶς. Ἐπὶ ὅλων τῶν
ἀναφυόμενων ζητημάτων ἐνήργει δραστηρίως,
εἰς πάντα δὲ τοὺς παραπονομένους ἀνεξαιρέτως
προσεφίετο λίαν φιλοφρόνως καὶ προσπα-
θεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτοὺς καὶ ἀρῇ τὴν ἀφορ-
μὴν τῶν παραπόνων. Ἀναγρῶν ὅθεν ἐντεῦθεν
ἐγκαταλείπον ἀρίστως ἀναμνηστικῶς. Ἀντ'
αὐτοῦ δὲ διωρίσθη ὁ Ρουσουλ-ἑφένδης ἐξ Ἀρ-
γυροκάστρου τῆς Ἡπείρου καταχόμενος. Ὁ-
θεν Ἡπειρώται δὲν ὠμίλει ἀρίστα τὴν
Ἑλληνικὴν καὶ Ἀλβανικὴν γλῶσσαν, ἥτις εἶναι
καὶ ἡ μητρικὴ του. Τυχάνει δὲ κάτοχος προ-
σέτι τῆς Τουρκικῆς, τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς
Ἰταλικῆς γνώσεως.

Εἶναι δὲ καὶ οὗτος λίαν ἀδρόφρων καὶ εὐγενὴς
τοὺς τρόπους ἐλπίζομεν δ' ὅτι θέλει ἀκολουθεῖν
τὴν πορείαν τοῦ προκατόχου του. Ἡπειρώτης

δὲ ἐὰν θέλει, καθ' ὃ ἔχομεν σχηματίζει πεποι-
θησιν, θὰ φροντίσει διὰ τὰ συμφέροντα τῆς κα-
θόλου Ἡπείρου ἥτοι τῆς δούλης καὶ ἐλευθερίας,
ἐπισύρων οὕτω τὴν εὐνομοσύνην πάντων τῶν
συμπατριωτῶν του. — Εἶναι ἡλικίας τεσσαρά-
κοντα πέντε περίπου ἐτῶν, χρηματίας ὡς ἀ-
κόλουθος ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Τουρκικῇ Πρεσεΐᾳ
καὶ ὡς πρέξων ἐν Λευκαδί ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Κατὰ τηλεγραφικὴν πληροφορίαν ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, πλὴν μ.β.ς,
εἶχον δώσει μέχρι τῆς προχθῆς τὴν συγκατάθε-
σιν αὐτῶν εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς Τουρκικῆς
Κυβερνήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἡγεμόνος
τῆς Βουλγαρίας πρίγκιπος Φερδινάνδου. Μόνη
ἡ Ἀγγλία δὲν εἶχεν ἀπαντήσει ἀκόμη, ἀλλὰ
καὶ αὐτῆς ἡ συγκατάθεσις ἀναμένεται ἀπὸ
στιγμῆς εἰς στιγμὴν, κατὰ τὰ ἐκείθεν διαδι-
κάζοντα.

— Κατὰ τηλεγράφου ἐκ Κων. πόλεως, με-
θαυρίον ἀναμένεται αὐτοὶ ὁ ἡγεμὸν τῆς Βουλ-
γαρίας πρίγκιψ Φερδινάνδος. Μεταβαίνει εἰς
Κων. πόλιν ἵνα προσφέρει τὰ σέβη καὶ τὰς εὐ-
χαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸν Σουλτάνον, θεωρεῖται
δὲ πιθανόν διὰ τὸ πρίγκιπ ὅτι ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν εἰς
Πετρούπολιν ἵνα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρου-
σιασθῇ πρὸς τὸν Τσάρον, πλὴν ἐὰν ἀναβῇ
τὴν ἐπισκεψὶν ταύτην διὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέ-
ψεως αὐτοῦ.

— Ὁ ἡγεμὸν τοῦ Μαυροβουνίου ἔσπευσε νὰ
ἀπονεύμῃ ἐπιδεικτικὰς τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ
Δανιὴλ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀρ'
ἐτέρου ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἐκόνησεν τὸν ἀρ-
χιμανδρίτην Διονύσιον, ἐπίσκοπον Πρεσεΐας,
ἐφ' ὃν ἔπρεσε ἡ ψῆφος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας
διὰ τοῦ Μεγαλόσταυρου τοῦ Ἀγίου Σάββα.

— Βεβαίονται ὅτι ἡ Ἀδριὰτις ἀνεκοινώσεν
ἐγγράφον πρὸς τὸν ἐν Κων. πόλει πρεσβευτὴν
τῆς Καλιτς, δι' οὗ ἀναγνωρίζει τὸν Φερδινάνδον
ὡς ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Αὐ-
στρίας κόμης Γκολουχόβσκι ἐξέφρασεν ἐπισή-
μως τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπελθούσα συμφυλιώσις
μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Βουλγαρίας θὰ εἴη καλὰ
ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς καθόλου εὐρωπαϊκῆς
εἰρήνης.

— Μετὰ τὰς ἐορτάς ἐπὶ τῇ βαπτίσει τοῦ
Βόριδος ἡ Σοβράνι ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας τῆς
καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐβήσιν ὡς ἐθνικὸν δῶρον
ὑπὲρ τοῦ νεοφυέστου πρίγκιπος 506 χιλ. φρ.
αἱ ὅποια θὰ καταθεθῶν εἰς τὴν Τράπεζαν φε-
χρὶ ἐθνικιστικῶς τοῦ μικροῦ Βόριδος.

— Δυκρὸν ἐπιστολὸν συνέβη εἰς τὸν στρα-
τηγὸν Κουτούζωφ, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Τσά-
ρου, καθ' ὃν ὦρον ἐτελείτο τὸ μυστήριον τῆς
βαπτίσεως τοῦ Βόριδος. Ἀγνοῦσαν ἔνεκεν ποίας
αἰτίας ὁ στρατηγὸς ἔπαθε θανάτην αἰμορραγίαν,
καὶ ὠδηγήθη ἀμέσως εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου
τῷ παρεσχέθη ἡ ιατρικὴ συνδρομή. Ἡ αἰμορ-
ραγία τότε ἐσταμάτησεν.

— Κατόπιν τῆς βαπτίσεως παρετέθη μέγα
γεῦμα εἰς τὰ ἀνάκτορα, εἰς τὸ ὅποιον παρεκά-
θησαν οἱ ἐκτακτοὶ ἀπεσταλμένοι τοῦ Τσάρου καὶ
Σουλτάνου, καὶ οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῆς
Ἑλλάδος καὶ Σερβίας. Κατὰ τὸ γεῦμα ἐγένον-
το ἐνθουσιώδεις προποδίσαι ἐν μέσῳ τῶν ζητω-
κραυγῶν τῶν παρακαθημένων ὑπὲρ τοῦ Τσάρου
καὶ τοῦ Σουλτάνου.

— Ἡ Σοβράνι ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας τῆς
ψηφισθέντος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ ἡγεμὸν
Φερδινάνδος εἶπεν ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐκτακτὴν
εὐγένειαν τοῦ Σουλτάνου ἡ ἀόριστος πολιτικὴ
θέσις τῆς Βουλγαρίας συστηματικοποιεῖται ὡς ἐν,
ὅτι δὲ ἡ Βουλγαρικὴ κρίσις ἐλύθη αἰσίως χάρις
εἰς τὴν πατρικὴν εὐμένειαν καὶ εὐγένειαν τοῦ
Τσάρου.

— Ἡ στάσις τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Βουλ-
γαρίαν εἶναι φρικωδέστατη. Τρανότατα δείγματα
αὐτῆς εἶναι αἱ πολλαὶ φιλοφρονήσεις τοῦ Σουλτά-
νου πρὸς τὸν Φερδινάνδον, τὴν Βουλγαρικὴν κυ-
βέρνησιν, καὶ τὴν Βουλγαρίαν ἐν γένει.

— Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν
τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας

ἐξέφρασεν πικρότατα κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς
Βουλγαρίας Φερδινάνδου. Εἶπεν ὅτι τὴν διαμ-
γὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ζήτημα τῆς βαπτίσεως τοῦ
Βόριδος τὴν θεωρεῖ σκανδαλώδησιν καὶ ἀ-
συγχώρητον ἀγανακτῶν διὰ τὴν ἀρπαγὴν τοῦ
Βόριδος ἀπὸ τῆς μητρικῆς ἀγάλης ὅπως βα-
πτισθῇ.

— Ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Τσάρου κατὰ τὴν
βαπτίσιν τοῦ Βόριδος, στρατηγὸς Κουτούζωφ,
ἀρῶν ἔλαβον πέρας αἱ τριήμεροι ἐορταὶ ἀνεγέ-
νησεν ἐκ Σόφρας κατευθυνόμενος εἰς Πετρούπο-
λιν, ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιῶδων ἐπεσημειῶν τῶν
πλήθους. Ὁ ἡγεμὸν Φερδινάνδος συνόδευσεν τὸν
Κουτούζωφ μέχρι τοῦ Τσαρίβροδ. Ἐκεῖ ὁ ἀπο-
χαιρετισμὸς τῶν ὑπῆρξεν ἐγκαρδίας.

— Νόστιμον ἐπείσδιον συνέβη πρόχθες τὴν 5 μ.μ.
ὦρον ἐξωθῆ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀρ-
γελαφόρος ἱππέυς, διερχόμενος ἐκεῖθεν, κατέπεσε ἐκ
τοῦ ἵππου, ὅστις ἀφηνιάσας ἤρξατο τρέχειν ἐν ὁμίᾳ.
Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσέχετο εἰς τὴν πρὸ τοῦ ὑπου-
ργείου ὁδὸν ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, φέρων ναυτικὴν στα-
λὴν καὶ ἐξελθὼν εἰς περίπατον παζῆ, προῦχοντες
λίγα βήματα πρὸς τὸν ἀφηνιασμένον ἵππον, καὶ
προσπαθεῖ ἔχον ὑψομένην τὴν ράβδον, νὰ σταμα-
τήσῃ αὐτόν. Προσέδραμε δεκαεὺς τις πρὸς τὸν αὐτὸν
σκοπὸν, ἡ δὲ Α. Μ. εἶπε ταχέως πρὸς αὐτὸν νὰ ἀρ-
πάσῃ τὸν ἵππον ἐκ τοῦ χαλινῶ. Ὁ δεκαεὺς, ὅστις
δὲν εἶχεν ἀναγνωρίσει τὴν Α. Μ. ἔσφιξε πρὸς Αὐτὴν
βλέμμα γλευστατικὸν καὶ εἶπε:

— Ἐστὶ τὰ πιάνον τ' ἄλογα 'ς τὸ χωρὶ σου,
'Αμ' ἂν δαγκάη;

Ἡ Α. Μ. τῷ εἶπε τότε μειδιῶν νὰ κρατήσῃ τὸν
ἵππον ἐκ τῶν ὀτων, καὶ συγχρόνως ὑπεβήκεν τὸν
δεκαεὺς, ἀναγκαστικῶς τὸν ἵππον, ὅστις μικρὸν ὅσον
ἐλάττωσε τὸν ὑπαξιωματικὸν εἰς τὸ στήθος. Τὸ δὲ
ἵππος ἐκρατήθη ἡ δὲ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐξηκολούθησεν
τὸν δρόμον τοῦ διασχίζων τὸ πλῆθος τῶν περιερ-
χόντων ἀναγνωρίσαντες τὴν Α. Μ. εἶχον συγκε-
τρωθῇ ἐκεῖ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέσταλ-
λε πρὸς τοὺς νομάρχας ἐγκύκλιον διαταγὴν
ἵνα ἐκδώσιν τὴν δέουσαν δηλοποίησιν τῆς ἡ-
μερας τῆς ἐν ἐκάστῳ ὁμίᾳ ἐνάρξεως καὶ περα-
τώσεως τῶν κατὰ τὸ 1896 ἐργασιῶν τοῦ στρα-
τολογικῶν γραφείου, τοῦ τόπου τῆς συνεδριά-
σεως, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐναρξίας
τῆς κληρώσεως τῶν στρατευσίμων ἐκάστου
ὁμίου.

— Ὁ θάνατος ἀφῆρπασε καὶ ἕτερον μέλος
τοῦ στρατοῦ ἐπιφανές, τὸν συνταγματάρχην
Χρήστον Κατσιογιάννην ἀρχηγὸν τοῦ ἐν Λα-
ρίστῃ γ' ἀρχηγίου στρατοῦ, ὅμιον πεσόντα τῶν
χειμερινῶν νώσων. Ὁ Χ. Κατσιογιάννης κα-
τήχητο ἐκ τῆς γνωστῆς ἀρματολικῆς οἰκί-
ας τῆς Ἀκαρνανίας, ἀποφαινήσας δὲ τῆς
σχολῆς τῶν Εὐελπίδων προύτιμος τὸ πεζικόν.
Ἐλαβε μέρος εἰς τὰ Ναυπλιακά, ὅτε ἐξωρίσθη,
ἐξελέγη δὲ γερουσιαστὴς καὶ πολλὰς βου-
λευτῆς.

— Τὴν νύκτα τῆς 28ης Ἰανουαρίου ὁ Σπυρίδων
Γεωργαντόπουλος ἐκ Ζακύνθου ἐργαζόμενος εἰς τὸν
Ἀίγιον ἀρτοποιεῖον τοῦ κ. Βασιλείου Λέντιου ἀπῆλ-
θεν ὅσα χρήματα περὶεχε τὸν στυρίδιον τοῦ καπ-
σῆματος καὶ ἀνεχώρησεν. Ὁ κ. Λέντιος εἰδοποιή-
σας πάντα πατριώτην νὰ προσφύλασσεται ἀπὸ τὸν αὐτὸν
τοῦτο, ὅστις δὲ ἀνακαλύψει αὐτὸ θέλει τὸν ὑπο-
χρεώσει πολὺ ἐὰν τὸν εἰδοποιήσῃ. Ὁ Γεωργαντόπου-
λος εἶναι ἀναστῆματος μάλλον ὑψηλοῦ, ξανθῆς, ἡλι-
κίας 26—28 ἐτῶν ἔχει ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ μέτω-
πον εἰζόν.

Ἐν Λαρίστῃ ἀπέβησαν οἱ δῆμαρχος καὶ πρῶτος
βουλευτῆς κ. Ἀχιλλ. Λογιότατο.

— Ὁ «Ἡπειρομακεδονικὸς» Σύλλογος, γράφει ἡ
«Μικρὰ Ἐφημερίδα Μεσολογίου» εἶναι ἐν τῶν ὀλί-
γων ἐκείνων σωματείων τῆς ἀλληλοβοήθειας, τὰ ὅποια
πράγματι ἐκπληροῦν τὸν προορισμὸν των. Ἀπὸ πρώ-
του μόνον περίπου μνηστῆς ἀριθμεῖ ἤδη ἂν τῶν
300 μελῶν καὶ ἀναριθμήτους πρὸς τὰ ἄπορα αὐτοῦ
μέλη εὐεργεσίας, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον δύναται
νὰ ριθῇ ἐν τῇ κοινωνίᾳ εὐμενὴς περὶ αὐτοῦ πεποι-
θησις. Κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τῆς ἐσχάτης ἐπὶ τῇ ἀκαρ-
ρῇ τῆς λήξεως τῆς α' τριμηνίας διαρρηθείσης ἐξ-
λεγκτικῆς τῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἐπιτροπῆς, ἡ ὁ-
ικονομικὴ θέσις τοῦ «Ἡπειρομακεδονικοῦ» μὲ ἑλατ-
τάς δαπάνας αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων μελῶν
τοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ταῦτάς πρὸς σύστασιν γραφείου
καὶ τῶν λοιπῶν πρὸς κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν
ἀπαιτούμενην ἡ οικονομικὴ αὐτοῦ κατάσταση λέγο-
μεν εἶναι λίαν εὐάρεστος, καθὼς περισσεύμα ἀρκετὸν

σοβαροῦ χρηματικὸν ποσὸν εὐρίσκειται ἐν τῷ ταμείῳ
του. Λίαν προσεγὼς τὸ ἔρπον τοῦτο σωματεῖον
τελεῖ τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ ἀνακαινιζόμενον οὕτω ἐπι-
σημῶς ἐνὶ τῶν τοῦ κοινῶ. Καὶ ἡ λαμπρὰ αὕτη θέσις
τοῦ «Ἡπειρομακεδονικοῦ» ὀφείλεται ὀχι μόνον εἰς τὴν
δραστηριότητα καὶ μετὰ ἡλίου ἐνεργητικότητα τοῦ
πρόεδρου αὐτοῦ κ. Κωνσ. Βενετῆ ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν
συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ νομί-
μῳ «Ἡπειρομακεδονικῶν» οἵτινες μετὰ στοργῆς παρα-
κολουθοῦσι τὰς προόδους αὐτοῦ.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀρτῆς ὁ φοιτητὴς κ. Ἰωάννης
Βρακοτσῆς μεταβάς ἐκεῖ πρὸς ἡμερῶν ὅπως παρα-
στῇ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ δεσποινίδος
Εἰρήνης Βρακοτσῆς τελεσθέντας τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα μετὰ τοῦ εὐπαιδέτου ἀξιωματικοῦ κ. Ἀναστ.
Παπαδημητρίου ἐν μέσῳ φίλων καὶ συγγενῶν εὐχά-
ριτων εἰς τὸ νεαρὸν ζεύγος βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνε-
φελον.

— Ὁ κ. Γεώργιος Γιαννῆς ἐργαστασιάρχης καὶ
πρόεδρος τῶν ἀρτοποιῶν παθὼν ἐκ ἐμφλουνέσεως ἀ-
νέφρονος ἤδη ἐντελῶς.
— Ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Βουλῆς ἐτέθησαν χθὲς
τὰ θεμέλια τῆς νέας οἰκοδομῆς ἣν ἀνεγείρει ὁ φίλος
συμπατριώτης ὁ κ. Δ. Ρέτος ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν ἐρ-
γατῶν καὶ φίλων. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» μετ' εὐ-
χαριστήσεως παρακολουθεῖ τὴν ταύτην τῶν Ἡπει-
ρωτῶν ἐν Ἀθήναις ἐπικρατῶν καὶ εὐχεταί καὶ ἄλ-
λας ἐμοῖς ἐπιδοκίμας νὰ χαιρέτηται οἰκοδόμος.

— Ἦπ' αἰσίους οἰωνοῖς ἐν στεφῇ κύκλῳ συγγε-
νῶν καὶ φίλων ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὑμεναίου δεσπὸς ἦνω-
σεν ἐν Κόνιτῃ τὸν συμπαθέστατον καὶ μελιχρὸν κ.
Ἰγνατίου Μανθούλην δικηγόρον μετὰ τῆς χαριστοδότης
καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων φυσικῶν καὶ ἐπικη-
νῶν περικοιμισμένης δεσποινίδος Ἀρετῆς Β. Μοχόρου.
Ἐφ' ᾧ συγγενήτων τὸν ἐμμερστὸν ζεύγος εὐχόμεθα
βίον μακροχρόνιον καὶ θῖνον καὶ πᾶν ἀγαθόν.

Α. Π. Θ. Χ.
— Ἐτελέσθησαν ἐν Κόνιτῃ οἱ γάμοι τοῦ κ. Βα-
σιλείου Γ. Πατέρα μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀριστέας Γ.
Δώγου. Εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα καὶ πᾶν ἀγαθόν.

— Χαρμόσιν ἐτελέσθησαν ἐν Κόνιτῃ οἱ ἀρρα-
δῶνες τοῦ κ. Χρήστου Γ. Πατέρα μετὰ τῆς δεσποινί-
δος Βασιλικῆς Κ. Φλώρου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέφιν.
— Εὐλοῖον ἐτελέσθησαν ἐν Κόνιτῃ οἱ ἀρραδῶνες
τοῦ κ. Γεωργίου Γουναρη μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐα-
νθίας Δόδης.

— Διῆλθον ἐκ Ρωμανίας μεταβαίνοντες εἰς Γρε-
βενίτιον οἱ κ. κ. Ἀναστ. Ἀβραμόπουλος καὶ Εὐστά-
θιος Εὐαγγέλιος.

— Ἀφίκετο ἀπὸ Πολίτιον καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
Ἀλεξάνδρειαν ὁ κ. Ἰω. Παπακώστας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωμανίας μεταβαίνων εἰς Κόνι-
ταν ὁ κ. Δημ. Παπαδόπουλος ἐκ Κόνιτας δ' ἀφίκετο
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κέρειον ὁ κ. Γεωργ. Μπεκιάρης.

— Παρακαλεῖται πᾶς Ἡπειρώτης γνωρίζων τὴν
διαμονὴν τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Αἰωνιάστια (Γλυτονιά-
στα) τῆς Κόνιτης Ἰωάννου Παναγιώτου Δῆμου νὰ
εἰδοποιήσῃ ἡμᾶς ἡ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Πειραιεὶ Σε-
νοδοχείου τῆς Ἡπείρου.

— Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐξό-
χου ἐν Ἀθήναις Ἡπειρώτου καλλιτέχνου Κωνσταν-
τίνου Ρωμαιοῦ, ἀποβιώσαντος τὴν παρελθ. ἐβδομάδα.
Ἡ κηδεία τοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς ἐν τῷ ἱερῷ ναφ'
τῆς Μητροπόλεως χροστατούσης τοῦ Μητροπολιτι-
κῶντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀργυρίου καὶ Νικάνδρου, ἐξό-
σμου τὸν φέρετρόν του πολυτελεῖς στέφανον καὶ ἀνθο-
δέσματα φίλων οἰκογενεῶν συμμεριζόμενων τὸ πένθος
τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Ὁ Ρωμαί-
δης μορφηθεὶς ἐν Εὐρώπῃ ἐτελειοποίησεν ἐν Ἀθήναις
μετὰ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀδελφῶν τὴν καλλιτεχνίαν
καὶ διὰ τῶν ἐργῶν αὐτῶν παρήγαγε περιπολίως τι-
μὴν εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν κατὰσταμα τῶν Ρωμαίων
ὅπου ἐτίμησε πολὺ τὴν ἑλληνικὴν καλλιτεχνίαν. ὁ θά-
νατος αὐτοῦ ἐπελθὼν τὸσον πρόωρος βλάβος συνεκί-
νησε πάντας τοὺς φίλους, συγγενεῖς καὶ γνωρίμους
τῶν Ρωμαίων.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐγγραφεῖνες συνδρομηταὶ εἰς
τὸ Ἡμερολόγιον ὅτι ἀπεσταλὴν τοῦτο ἐκδοθὲν εἰς
τοὺς περισσοτέρους ἐντὸς δὲ τῆς ἐβδομάδος θὰ
ἀποσταλῇ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄλλους· εἰς δὲ
τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιευθῶν τὰ ὀνόματα
ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεσταλὴν ἵνα λάβωσι
γνώσιν.

Δρ Β. Δ. ΡΕΚΚΑΣ

χειρουργός

τοῦ Αὐτοκράτορος νοσοκομείου Χαμιδῆ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ ΤΟΥ ΤΕΠΕΛΕΝΛΗ

Ένας Χριστιανός, Κρομμυδάς ονομαζόμενος, έκαμνε τόν έμπορο στά Γιάννινα και είχε μια γαζί κοντά στον Πλάτωνα. Τα έμπορεύματά του, πανικά, καφέ, ζάχαρη, ρίзи κλ. τα τραβούσε από τὸ Δέλβινο, γιατί στον καιρό του Αλή-Πασιά τὸ Δέλβινο ήταν ἡ σκάλα τοῦ Γιαννίνου, γιατί οἱ Χειμαριώτες κ' οἱ λοιποὶ ἀκροθαλασσινοὶ ἔφεραν πρᾶμμα φτηνὸ ἀπὸ τὴ Βενετιά καὶ ἀπὸ ἄλλαις σκάλες τῆς Εὐρώπης με τὰ καράβια τους.

Ὁ Κρομμυδάς δύο-τρὲς φορές τὸ χρόνο πήγαινε στὸ Δέλβινο καὶ ψώνιζε, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχαν τότε ξενοδοχεῖα, ἀλλὰ δύο-τρία παλιόχανα, ἐτραβούσε στὸ σπίτι ἐνοῦ φίλου του, Κασίμ-ἄγᾶ ονομαζόμενου, καὶ ὅχι μοναχὰ αὐτός, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλος ποῦ εἶχε ἐμπορικὲς δουλιές εἰς τὸ Δέλβινο ἐφρόντιζε νὰ ἔχη κανένα βλάμη, ἢ μπιστεμένο φίλο Χριστιανό, ἢ ἀγαρινὸ γιὰ νὰ κοιμάται καὶ νὰ τρώῃ καλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερο νὰ ἔχη τὸ χρηματικὸ του στὴν ἀσφάλεια. Τὸν Κασίμ-ἄγᾶ λοιπὸν ὁ Κρομμυδάς τὸν εἶχε καλῆτερα ἀπ' ἄλλοι στὴ μπιστοσύνη καὶ κάθε φορὰ ποῦ πήγαινε στὸ σπίτι τοῦ ὅλο του τὸ χρηματικὸ τὸ παράδινε στὰ χέρια του καὶ ὄντας ἐτοιμαζέ τὰ ἐμπορεύματά του καὶ ἐρχόνταν ἡ ὥρα γιὰ νὰ πληρώσῃ τὴν τιμὴ του γιὰ νὰ τὰ σηκώσῃ, ἐζητοῦσε τὸ χρηματικὸ ἀπὸ τὸν Κασίμ-ἄγᾶ καὶ πληρώνοντας ἐφόρτωνε καὶ ἔφευγε γιὰ τὰ Γιάννινα, ἀφοῦ κερνοῦσε τὰ παιδιὰ τοῦ Κασίμ-ἄγᾶ ὅσο πλέρωνε ἂν πήγαινε νὰ κάτῃ στὸ Χάνι ὕπνο καὶ φαγί.

Μία ἀπὸ τὲς πολλὲς φορές ὁ Κρομμυδάς ἔχοντας σκοπὸ ν' ἀγοράσῃ πολλὰς πραγμάτιες ἐπῆρε μαζὴ του ἓνα σακκούλι γεμάτο ἄσπρα καὶ εἶχε μέσα ὡς εἴκοσι πούγγι¹ καὶ πᾶν γιὰ τὸ Δέλβινο καὶ ἐτραβήξε ἴσια στὸ σπίτι τοῦ μπιστεμένου φίλου του σὺν καὶ πάντα. Καταβαίνοντας ἔδωκε τὸ σακκούλι μετ' ἄσπρα στὰ χέρια τοῦ Κασίμ-ἄγᾶ καὶ βῆκε νὰ ψωνίσῃ τὲς πραγμάτιες περὶ τὸν χρειάζονταν. Πέρασαν ἓνα-δύο μέρες, ἐτέλειωσε τὲς ἀγορὲς του, συμφωνᾷ τ' ἀγῶγια τῶν φορτωμάτων καὶ ἔγεινε ἐτοιμὸς γιὰ νὰ φύγῃ γιὰ τὰ Γιάννινα. Τὸ πουρνὸ-πουρνὸ, ἅμα ξύπνησε, ἐζήτηξε τὸ σακκούλι μετ' ἄσπρα γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸ πρᾶμμα, ἀλλὰ ὁ Κασίμ-ἄγᾶς ἔκανε ὅπως διόλου τὸν ἀνῆξερο.

— Τί σακκούλι μετ' ἄσπρα χαλεύεις² ἀπὸ ἐμένα, μωρὲ φίλε; τοῦ ἀντιλογήθηκε ὁ Κασίμ-ἄγᾶς. Δὲν μὴδῶκε τίποτε, μὰ τὸ Μωαμέτη! Ἐκατὸ φορές πᾶς κι' ἐρχεσαι στὸ σπίτι μου, σὶὼχ βαστάξῃ ποτές τίποτε;

— Τὸ σακκούλι μου! τὸ σακκούλι μου! ἐφώναζεν ὁ δύστυχος γέρο-Κρομμυδάς, ἢ τὸ σακκούλι μου ἢ σκοτώσέ με!

Ἀλλὰ ὁ Κασίμ-ἄγᾶς δὲν ἄκουε. Ἀρνησι! Σκουίζει, βρυκάζει ὁ κακομοῖρης ὁ γέρο-Κρομμυδάς, ἀλλὰ χαμένα. Μία καὶ δύο πααίνει στὸν Κατῆ καὶ λέγει τὸ παράπονό του. Ὁ Κατῆς κράζει τὸν Κασίμ-ἄγᾶ, ἀλλὰ ὁ Κασίμ-ἄγᾶς ἀρνησι καὶ μπροστὰ στὸν Κατῆ. Τότες ὁ Κατῆς ἐθύμωσε ποῦ κόητε³ ἓνας γκιαούρης νὰ σηκώσῃ⁴ ἓναν τούρκο⁵, τὸν ἀμπόχνει, τὸν δέρει καὶ τὸν βγάζει μετ' ἐς κλωτσιές ὀξω.

Σὺν σὲ δειρὴ ὁ Κατῆς ποῦ θὰ πᾶς νὰ κριθῇς; Σηκώνεται ὁ κακομοῖρης ὁ γέρο-Κρομμυδάς καὶ πααίνει γιὰ τὰ Γιάννινα μετ' τὴν καρδιά καμμένη, χωρὶς πραγμάτιες, χωρὶς τίποτε.

Στὸ δρόμο τοῦρθε ἓνα-δύο φορές, νὰ πᾶσῃ νὰ σκοτωθῇ ψηλὰ ἀπὸ τὰ γιοφύρια ποῦ περνοῦσε, ἀλλὰ τὸν βάσταξε μιὰ ιδέα:

— Ἐγὼ, εἶπε μέσα του, χαμένος καὶ χαμένος εἶμαι τώρα, ἄς πάω στὸν Ἀλῆ-Πασιά νὰ πῶ τὸ παράπονό μου κι' ἂν βρῶ δίκιο, κα-

λὸς ὁ Θεός, εἰ δὲ μὴ, ἄς με κρεμάσῃ ὁ Πασιάς. Φτάνοντας λοιπὸν στὰ Γιάννινα μιὰ καὶ δύο καὶ στὴν Κυρὰ Βασιλική. Πέρτει στὰ πόδια της καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ τοῦ κάνῃ ἀράδα νὰ παρουσιάσῃ στὸν Πασιά. Ἡ Κυρὰ Βασιλικὴ ἦταν πολὺ καλὴ γυναῖκα, τοῦ κάνει ἀράδα καὶ παρουσιάζεται ὁ γέρο-Κρομμυδάς στὸν Ἀλῆ-Πασιά. Μπαίνοντας τοῦ λέει:

— Νὰ πάρω τὸ κακὸ σου, ἀφέντη μου πολυχρομένε καὶ ξακουσμένε Βεζύρη! Καὶ ἔπεσε στὰ ποδάρια του νὰ τοῦ τὰ φιλήσῃ.

Ὁ Ἀλῆ-Πασιάς ἦταν συνειθισμένος ἀπὸ τέτοια παρακαλέματα· εἶπε στὸ γέρο-Κρομμυδά:

— Σήκου, ὦρὲ μπύρρο¹, καὶ πῆς μου τί θέλεις καὶ τί εἶναι τὸ παράπονό σου.

Ὁ γέρο-Κρομμυδάς ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ εἶπε πῶς πααίνει ταχτικά στὸ Δέλβινο καὶ πῶς ἐμπιστεύονταν τὸ χρηματικὸ του εἰς τὰ χέρια τοῦ Κασίμ-ἄγᾶ ποῦ τὸν ἐδέχονταν στὸ σπίτι του, πῶς πάντα ὁ Κασίμ-ἄγᾶς δείχτηκε πιστὸς καὶ πῶς στὰ τελευταῖα τοῦ κράτησε τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ του.

Ὁ Ἀλῆ-Πασιάς σὺν ἔξυπνος ἄνθρωπος ποῦ ἦταν, διατάζει ἀπὸ τὴ μία τὴ μεριά νὰ φυλάκωσιν στὰ μπουντρούμια² τὸ γέρο-Κρομμυδά καὶ ἐδιώρισε τὸν Ἀράπη, τὸν μπιστεμένον του Ἀράπη-Τσιάμη, νὰ κρατᾷ τὰ κλειδιὰ καὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ κανέναν νὰ τοῦ κουβεντιάσῃ, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴ μεριά στέλλει δύο-τρὲς τζουχαντάρους³ τοῦ ἴσια στὸ Δέλβινο μετ' ἀταγὴ νὰ πιάσουν τὸν Κασίμ-ἄγᾶ καὶ νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ του.

Διαταγὴ τ' Ἀλῆ-Πασιά καὶ τὰ σκυλιὰ δέμένα! Σὲ τρεῖς μέραις μέσα ὁ Κασίμ-ἄγᾶς ἦταν μπροστὰ στὸν Ἀλῆ-Πασιά γονατιστὸς καὶ τρέμοντας σὺν τὸ ψάρι.

Τότες τὰ δικαστήρια ἦταν ἀπλά. Δὲν ὑπῆρχαν οὔτε κλήσεις, οὔτε κλητῆρες, οὔτε προθεσμίες, οὔτε ἐρήμην, οὔτε τίποτε, ἀλλὰ ἀπὸ τ' αὐτὶ καὶ στὸ δάσκαλο.

— ὦρὲ Κασίμη, τοῦ λέει ρωμαίτικα⁴ ὁ Ἀλῆ-Πασιάς, σήκου ὦρὲ ἀπάνω καὶ πῆς μου ὦρὲ γιατί ἐκράτησες τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ τοῦ γέρο-Κρομμυδά; Ἀδικο, ὦρὲ Κασίμη, νὰ βαστάξῃς τὸ βιὸ τοῦ φίλου σου...

— Ψέματα, Ἀφέντη μου, ψέματα, Βεζύρη μου, λέει ὁ γκιαούρης.

— Καὶ κάνεις ὄρκο, ὦρὲ Κασίμη, ὅτι λὲς ἐσὺ ἀλήθεια;

— Μὰ τὰ γένια σου⁵, Βεζύρη μου, δὲν τὸ κράτησα τὸ σακκούλι.

Εἰς τὸν ὄρκον τοῦτον ὁ Ἀλῆς ἐταράχθηκε, ἀγρίψε σὺν δαίμονας καὶ μετ' ἄντι φεβερὸ εἶπε στὸν Κασίμη:

— Φεῖδι ποῦ θὰ φάγῃ ἐκεῖνον ποῦ κάνει ὄρκο ψεύτικο στὰ γένια μου!!!

Καὶ ἐχτύπησε τὲς ἀπαλάμες του.

Παρουσιάζεται ὁ Ἀράπης καὶ τοῦ λέει βιαστικά: — Φέρε μου τὸ γέρο-Κρομμυδά!

Σὲ πέντε λεπτά ὁ γέρο-Κρομμυδάς ἦταν μπροστὰ τοῦ κίτρινος σὺν τὸ κερί ἀπὸ τὸ φόβο του. Τοῦ λέει ὁ Πασιάς:

— Σήκου, ὦρὲ γέρο-Κρομμυδά, καὶ πῆς μου σοῦ κράτησε ὁ Κασίμης τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ ἢ ὄχι;

— Μοῦ τὸ κράτησε, Βεζύρη μου, μοῦ τὸ κράτησε, ἀπολογήθηκε ὁ κακομοῖρης ὁ γέροντας.

— Κάνε ὄρκο λοιπὸν, γιατί χωρὶς ὄρκο δὲν μπορῶ νὰ κάνω κρίσι.

— Μὰ τὰ γένια σου, Πασιά μου, μοῦ τὸ κράτησε. Ἀν σώσι⁶ καὶ ἀποδείχῃ ὅτι δὲν λέγω ἀλήθεια, νὰ μετ' ἃς κόμματα καὶ νὰ με ρίξῃς μέσ' στὴ λίμνη.

Ἀμα εἶπε αὐτὰ ὁ γέρο-Κρομμυδάς, διατάζει

1. Ἡ λέξις μ. π. ὦρὲ σημαίνει ἀνδρῶν, λέγεται ὅτι ἐξέπεσε εἰς τὴν σημασίαν ταύτην ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως Πύρρου.

2. Σκοτεινὰ φυλακὰ. Εἰρκτά.

3. Σωματοφύλακες.

4. Λέγουσιν ὅτι ὁ Ἀλῆ-Πασιάς ἐνημενίζετο νὰ διμιλῇ ἐλληνιστὶ καὶ ἰδίως ὁτῶν ἐδίκασεν, ἄλλως τε καὶ τὴν γραμματείαν του ἐλληνιστὶ διετήρει. Ἀλβανιστὶ φησὶ δσάκις ὁ μετ' ὅς εἶχε τὸν λόγον ἡγνῆσιν τὴν Ἑλληνικὴν.

5. Ὁ συνήθης ὄρκος ἐμπροσθεν τοῦ Ἀλῆ ἦν τὰ γένια του.

6. Ἰσως. Κατὰ συλλαβισμόν: — σως = σώς = ι.

ὁ Ἀλῆ Πασιάς τὸν Ἀράπη καὶ τὸν πααίνει πίσω στὴ φυλακή· ὕστερα γυρίζοντας πρὸς τὸν Κασίμ-ἄγᾶ τοῦ δίνει χαρτὶ καὶ καλαμάρι καὶ τὸν προτάζει νὰ γράψῃ.

— Πῆρε ὁ κακομοῖρης ὁ Κασίμης τὸ κοντύλι στὸ χέρι καὶ ἄρχισε νὰ γράψῃ ὅ,τι τοῦ ἔλεγε ὁ Πασιάς:

« Ἀπὸ μένα τὸν ἄντρα σου τὸν Κασίμη, »στ' ἐσένα τὴ γυναῖκά μου τὴ Φατμέ.

« Μάθε ὅτι μ' ἔχει ὁ Ἀλῆ-Πασιάς στὴ φυλακὴ γιὰ τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ ὅπου ἐκράτησα τοῦ πραγματοῦτῃ Κρομμυδά καὶ ἔμαθα λάθος τὸν παρόν μου, ἀμέσως νὰ δώκῃς »τὸ σακκούλι αὐτὸ μαζὴ μετ' ἃ χρηματὰ, χωρὶς νὰ λείψῃ τρίχα, στὸν ἐπιφέροντα καὶ νὰ μὴν κάνῃς ἀλλοιώτικα, γιατί ἂν δὲν ἔρθῃ τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ, θὰ μὰς χαλάσῃ »ὅλους ὁ Ἀλῆ-Πασιάς κ' ἐμένα, κ' ἐσένα καὶ »τὰ παιδιὰ μας.

» Ταῦτα καὶ μένω

» ὁ ἄντρας σου

» Κασίμης.

» Γιάννινα, 20 Ἀλωναριῶ², 1814³ ».

Ἀμα σκόλασε τὸ γράμμα, ὁ Ἀλῆ-Πασιάς ἀπὸ τὴ μία τὴ μεριά πρόσταξε τὸν Ἀράπη νὰ χῶσῃ τὸν Κασίμη στὰ μπουντρούμια, κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη στέλλει ἓνα τζουχαντάρη στὴ γυναῖκα τοῦ Κασίμη στὸ Δέλβινο.

Ἡ κακομοῖρα ἡ Φατμέ ἅμα ἔλαβε τὸ γράμμα φώναξε ἓναν ἄντρα συγγενῆ της νὰ τῆς πὶ διαβάσῃ καὶ μαθαίνοντας τὸ τί ἦταν γραμμένον, ἀμέσως βγάζει ἀπὸ τὴν κασέλλα της τὸ σακκούλι μετ' ἃ χρηματὰ καὶ τὸ δίνει τοῦ τζουχαντάρη, κι' ὁ τζουχαντάρης λαβαίνοντας τὸ σακκούλι ἐκίνησε ἀμέσως γιὰ τὰ Γιάννινα καὶ φτάνοντας τὸ παράδωκε στὰ χέρια τοῦ Πασιά.

Τότες ὁ Ἀλῆ-Πασιάς, χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμή φωνάζει τὸν Ἀράπη καὶ τοῦ κουβεντιάσῃ: «στ' αὐτὶ, καὶ σὲ λίγῃ ὥρᾳ ὁ γέρο-Κρομμυδάς ἦταν ἐμπροστὰ στὸ φεβερὸ τοῦ κριτῆ μισοζώντανου.

Τοῦ λέει ὁ Πασιάς:

— Ἐ, ὦρὲ Κρομμυδά, σοῦ τῶρα τὸ σακκούλι σου μετ' ἃ χρηματὰ, νὰ, πᾶρ' το.

Καὶ τοῦ ἔρριξε ἓνα σακκούλι γεμάτο καβαρὺ, ποῦ βρόντηξε τὸ πάτωμα.

Σκύφτει ὁ γέρο-Κρομμυδάς καὶ τί νὰ ἴδῃ; Τὸ σακκούλι ἐκεῖνο δὲν ἦταν τὸ δικό του, καὶ τὰ χρηματὰ ποῦ ἦταν μέσα ἦταν ὅλο φλωριά βενετικά ἐκατὸ βολὲς πλείοτερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ εἶχε αὐτὸς στὸ δικό του σακκούλι.

Ὁ Ἀλῆ-Πασιάς τὸν τήραε σὺν ἡ γάτα τὸ ποντίκι, ἀλλὰ ὁ γέρο-Κρομμυδάς, βλέποντας πῶς τὸ σακκούλι δὲν ἦταν δικό του, ἄς εἴη καὶ πλείοτερα χρηματὰ, τὸ γυρίζει στὸν Πασιά λέγοντας:

— Νὰ πάρω τὸ κακὸ σου, Πασιά μου καὶ Βεζύρη μου, τὸ σακκούλι αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ δικό μου, οὔτε αὐτὰ τὰ χρηματὰ τὰ δικά μου. Ἐγὼ δὲν εἶχα τόσα πολλὰ...

Ὁ Ἀλῆ-Πασιάς ἐγέλασε καὶ ρίχνοντας στὸ γέρο-Κρομμυδά τὸ κακαυτὸ σακκούλι τοῦ τοῦ εἶπε:

— Μέτρησέ τα μὴ σοῦ λείπῃ τίποτε.

Ὁ γέρο-Κρομμυδάς τὰ μέτρησε καὶ ταῦτα σωστά. Μεταέπεσε στὰ ποδάρια τ' Ἀλῆ-Πασιά γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ. Ὁ Πασιάς τὸν πρόσταξε νὰ σηκωθῇ λέγοντας:

— Αἰντε! Κρομμυδά, πήγαινε στὴ δουλειά σου τώρα, καὶ ὅταν πᾶς στὴν ἐκκλησιά, νὰ προσκυνᾷς τὸ Χριστὸ καὶ γιὰ τὸν Ἀλῆ-Πασιά γιατί εἶσαι ἀληθινὸς ἄνθρωπος καὶ σὲ ἀκούει. Ἀφοῦ ἐτέλειωσε ὁ Πασιάς τὴν κουβέντα τοῦ ἐβγήκε ἀπὸ τὸν ὄντα ὁ δύστυχος ὁ πραγματοῦτης χωρὶς νὰ γυρίσῃ καθόλου τῆς πλάτης, περβατώντας πιστὸκῶλα-πιστὸκῶλα, ὡς ὅπου χεθκε ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Πασιά, ἀλλὰ ὅταν γλῆπει ὅταν βγῆκε στὴν αὐλή; Τὸν Κασίμ-ἄγᾶ κρεμασμένον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν οὐδωθρα ἐτράμαξε, καὶ σκύφοντας τὸ κεφάλι τοῦ βγῆκε ὀξω ἀπὸ τὸ Κάστρο⁴.

X. Χρηστοδασείλης.

1. Ὁ μὰς φονεύσῃ.

2. Τουλίου.

3. Οἱ Μωαμεθανοὶ Ἀλβανοὶ ἐλλείπει γραμματὴ τῆς γλώσσης τῶν ἀλληλογραφουσῶν ἐλληνιστῶν.

4. Τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων.

1 Ἐν πούγγι ἄσπρο=γρόσια 500 ἢ 5 λίραι ὀθωμανικά.

2 Ζητεῖς. Χαλεύω=ζητῶ.

3 Ἐτόλμησε. Κοτῶ=τολμῶ.

4 Ἐνᾶξ, Σηκώνω=ἐνᾶγω.

5 Μουσουλμάνον. Τούρκος λέγεται ἐν Ἡπείρῳ πᾶς μουσουλμάνος εἴτε Ἀλβανὸς εἴτε Ἑλλήν τὴν καταγωγὴν.